

מ"ת 8241/02/21 - מדינת ישראל נגד מהדי קשק

בית המשפט לתעבורה תל-אביב

מ"ת 8241-02-21 מדינת ישראל נ' קשק(עציר)
תיק חיצוני: 237312/2021

בפני	כבוד השופט עמית בר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	מהדי קשק (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום;

בתאריך 24.2.21. נעצר המשיב על ידי משטרת ישראל.

בתאריך 25.2.21 הוגש כנגדו כתב אישום יחד עם בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים. המשיב מואשם בכך שנהג בזמן פסילה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל לשנתיים וכן בנהיגה ברכב ללא ביטוח.

בתאריך 25.3.21- יום הגשת כתב האישום, התקיים דיון בו ביקש המשיב להשתחרר ממעצרו. ב"כ המשיב טען כי המשיב נתפס נוהג באזור יהודה ושומרון - (להלן - איו"ש), וטען כי פקודת התעבורה אינה חלה על תושבי ישראל שם. לכן לדבריו, למרות שהמשיב נהג ברכבו, הרי שהוא לא עבר כל עבירה וביקש לשחררו. יצוין כי המשיב הינו אזרח ישראלי.

הדיון נדחה ליום 3.3.21 על מנת שב"כ המשיב יוכל לבסס טענה משפטית זו, שהעלה.

בתאריך 3.3.21 התקיים דיון נוסף. בדיון זה לבקשת ב"כ המשיב, הופנה המשיב לתסקיר מעצר על ידי שירות מבחן ולבדיקת היתכנות מאת הממונה על הפיקוח האלקטרוני. המשיבה לא התנגדה לשליחת המשיב לתסקיר, אך הודיעה כי ללא קשר לתוצאות התסקיר עמדתה היא למעצר עד לתום ההליכים מאחורי סורג וברית.

הדיון נדחה לקבלת תסקיר מעצר וחוות דעת לגבי מעצר באיזוק מאת הממונה על הפיקוח האלקטרוני.

שירות המבחן שוחח עם המשיב והמפקחים והוגש תסקיר מעצר.

חוות הדעת מאת הממונה על הפיקוח האלקטרוני קבעה כי '**האיזוק ישים**'.

עמוד 1

בתאריך 20.4.21 התקיים דיון נוסף לאחר קבלת חוות הדעת.

שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

תסקיר שירות המבחן אישר 4 מפקחים מתוך שישה שהוצעו לו.

ב"כ המשיבה בדקה את עברם הפלילי של המפקחים המוצעים;

לגבי הערב אבו קשק מג'די - טענה כי הוא בעל עבר פלילי בגין תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ונהיגה פוחזת ברכב, בגינו ריצה מאסר לתקופה של חודשיים- בדרך של עבודות שירות, לכן טענה כי הוא אינו מתאים לפיקוח.

לגבי - מנסור מחמוד - התנגדה המבקשת גם כן שישמש כמפקח, מכיוון שהוא בעל רישום פלילי, הרשעה בגין אחזקת כלי נשק או תחמושת משנת 2015, ונדון למאסר על תנאי וקנס.

לגבי שני המפקחים האחרים - ביקשה לחקור אותם.

טיעוני ב"כ המשיב:

המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו שירות המבחן היה ער לעברו של המשיב ולכך שהפר לכאורה את צו הפיקוח, ולמרות זאת המליץ על מעצר באיזוק. טען כי המפקחים יוכלו להציב גבולות וכך גם האיזוק האלקטרוני. ב"כ המשיב ביקש כי המשיב ימשיך להיות מטופל על ידי שירות המבחן.

כמו כן טען ב"כ המשיב כי קצינת המבחן סברה כי כל הבעיות של המשיב הן במישור התעבורתי בלבד ולא בתחומים אחרים.

עוד טען ב"כ המבקש - כי הליך המעצר הוא לא 'מקדמה על חשבון העונש'. טען כי מטרת המעצר היא מניעתית, כך שהפיקוח האלקטרוני יוכל לתת תשובה ולאיין את המסוכנות התעבורתית.

לסיכום ביקש ב"כ המשיב לעצור את המשיב בדרך של איזוק אלקטרוני.

בדיון ביקש ב"כ המשיב להגיש פסיקה נוספת. התרתי למשיב לעשות כן עד למחרת הדיון. לא הוגשה פסיקה.

טיעוני ב"כ המבקשת:

ב"כ המבקשת טענה כי לא ניתן לסמוך על המשיב. לדבריה המשיב הפר את התנאים פעם אחר פעם .

המבקשת טענה כי למבקש מאסר על תנאי חב הפעלה בן 12 חודשים, דבר שלא מנע ממנו לבצע את העבירה .

טענה כי מדובר בנהיגה בפסילה זו הפעם הרביעית כאשר המשיב נפסל בנוכחות למשך 6 שנים, בין היתר, בגין עבירות

דומות לאלו המיוחסות לו כאן, של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

כמן כן טענה, כי למשיב מיוחסת עבירה ללא רישיון נהיגה תקף זו הפעם התשיעית. מדובר בפקיעה של תקופה ממושכת של כעשר שנים ועבירה של נהיגה ללא ביטוח.

ב"כ המשיבה טענה, כי גם מאסר קודם בגין עבירות תעבורה שריצה המשיב בעברו וכן מאסר מותנה שהוא חב הפעלה לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות המיוחסות לו כעת.

המשיבה טענה כי תנאי ראשוני לבחינת חלופה גם בדמות מעצר באיזוק אלקטרוני הינה מתן אמון, וכי עבירה של נהיגה בפסילה משמעה למעשה הפרת הוראה חוקית, עשיית דין עצמי ואי קיום צו בית משפט.

לבסוף טענה כי לא ניתן לתת אמון במשיב אלא במאסרו מאחורי סורג ובריו .

ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה;

בש"פ 5547/17 מרזוק נ' מדינת ישראל, ; עמ"ת 49153-10-13 - פואז נ' מדינת ישראל,

ל- 3521/13 ול- 7902/10.

דין והכרעה:

תיק החקירה - והראיות:

בתאריך 25.2.21 בשעה 03:12 נחקר המשיב ואמר כך;

עמוד 2 שורה 12:

ת: אני נהגתי מקלקליה עד למחסום ושם עצרו אותנו החיילים לבדיקה.

.....

ש: למה נהגת בזמן אתה יודע שאתה פסול נהיגה?

ת: אני נהגתי בשטחים ולא מסוגל לנהוג בארץ ולא יסכן את עצמי.

.....

ת: אני לא יודע שאסור לנהוג בשטחים כי שטחים זה לא הארץ כי אין שם ניידות משטרה ולא הסבירו לי את זה בשירות מבחן כי הרשות זה לא ישראל.

כמו כן עולה מתיק החקירה, דוח פעולה של השוטר רס"ב אלכסנדר קונדה מיום 24.2.21 כי בתחילה המשיב הכחיש שהחליף מקומות עם הנוסע (עמוד 2 שורה 2 לפני הסוף "**נהג ונוסע התעקשו שלא התחלפו**").

בחקירתו לאחר מכן הודה כי נהג, אך כאמור טען כי חשב שמותר לו לנהוג ב'שטחים' - איו"ש.

עברו התעבורתי של המשיב.

בתאריך 15.5.15 הורשע המשיב על ידי ידו ס.ג. יהושע צימרמן ב 4 כתבי אישום נפרדים שצורפו;

1580-08-14 - התיק העיקרי

2368-03-15 (תיק צירוף)

210-03-14 (תיק צירוף)

8049-07-13. (תיק צירוף).

בכל כתבי האישום הואשם המשיב בעבירות של נהיגה בזמן פסילה יחד עם עבירות נלוות.

באחד מכתבי האישום (8049-07-13) בהם הורשע המשיב - הוא הורשע בגין נהיגה בכביש 55 ליד מחסום 109. מדובר בתחומי איו"ש.

בגין תיקים אלה - **נדון המשיב לריצוי עונש מאסר בפועל של 11 חודשים, פסילה למשך 36 חודשים מאסר על תנאי למשך 12 חודשים ועונשים נלווים.**

לאור העובדה שאחד מהתיקים בגינם ריצה מאסר בפועל הוא תיק בו נהג בפסילה באיו"ש, הרי שברור כי טענתו של המשיב כי לא ידע על כך שאסור לו לנהוג בשטחי איו"ש, היא טענה שאין בה ממש, ומראה על התנהגות מודעת ומכוונת.

לאחר שחרורו של המשיב מהמאסר, המשיב שוב נהג בפסילה. הוגש כתב אישום.

בעובדות כתב האישום - 3309-01-18 מצוין שם, כי בתאריך 14.1.16 נפסל הנאשם בנוכחותו ע"י בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה בתיק 1580-08-14 לתקופה של 36 חודשים. הנאשם הפקיד את רישיון נהיגתו ביום 14.1.16. בתאריך 15.12.17 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סובארו, מספר רישוי 27-218-60 בטירה מכיוון מזרח לכיוון מערב, כיוון כללי טירה. בנסיבות הנ"ל, **הנאשם נהג בקלות ראש, לא ציית לשוטרים שכרזו לו לעצור, ברח מהמקום, נסע בפראות, עלה על המדרכה, עקף רכבים מימין, נסע בניגוד לתנועה, תוך שמסכן את משתמשי הדרך. כמו כן, נהג בהיותו פסול לנהיגה ביוזעין**, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע בתאריך 15.8.2010) וללא פוליסת ביטוח תקפה.

לאחר הרשעתו, בית המשפט שם הפנה את המשיב לתסקיר שירות מבחן לעניין העונש. לאחר קבלת התסקיר ותסקירים משלימים, בתאריך 14.1.20 נגזר דינו של המשיב.

דקות לפני גזר הדין שניתן על ידי כבוד השופטת וקסמן נכתב בפרוטוקול הדיון כך:

הנאשם

אני מבקש לעשות עבודות של"צ ולעמוד בצו מבחן.

אני מבין ומסכים כי היה ולא אעמוד בצו השל"צ ובצו המבחן יכול ויגזר דיני מחדש לרבות למאסר מאחורי סורג ובריח.

מבקש לשלם את הקנס ב-3 תשלומים.

כבוד השופטת וקסמן החליטה לחרוג ממתחם הענישה לקולא מטעמי שיקום למרות עתירתה של המאשימה לעונש מאסר בפועל.

מתוך גזר הדין עמוד 31 שורה 25:

" לאור זאת, באתי לכלל מסקנה כי במקרה דנן יש בכוחם של **שיקולי השיקום, כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה.** "

בעקבות כך גזרה כבוד השופטת וקסמן את דינו לשל"צ, צו פיקוח של שירות המבחן ואף האריכה את המאסר המותנה. כמו כן נדון **לפסילה בת 6 שנים** תוך שהיא דוחה את עתירת המאשימה לגזור על המשיב עונש מאסר בפועל.

לאחר גזר הדין, המשיב לא נח והגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערער על אורך תקופת הפסילה. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שהוא מציינ כך:

עפ"ת 65724-02-20 אבו קשק נ' מדינת ישראל

" **חרף התנהגותו הקשה של המערער שסיכן בדרך נהיגתו עוברי דרך ויש לברך על המזל שלא נגרמו פגיעות גוף בגינה של נהיגתו המתוארת, ועל אף עברו התעבורתי המכביד, נהג בית משפט קמא בקולא מפליגה בדרך קציבת העונשים** עת הורה על הארכת המאסר המותנה ועל הפעלה חופפת של עונש פסילה קודם, לעונש הפסילה המוטל. עלה, כי המערער היה נתון לפיקוח שירות המבחן במהלך הדיונים בבית משפט קמא, ושירות המבחן המליץ להורות על הארכת המאסר המותנה נוכח שיתוף פעולה של המערער בקבוצה הטיפולית בה שולב. **עם זאת יצוין, כי**

בתסקיר מיום 20.11.19, צוין כי המערער נמצא עדיין בתהליך של "זיהוי מצבי סיכון ודפוסי חשיבה מכשילים ובעייתיים", וזאת תוך מתן הדעת להסתבכויות החוזרות ונשנות בעבירות תעבורה בעלות חומרה.

בתאריך 4.3.21 כשבועיים לאחר שהמשיב נעצר בתיק זה, דיווח שירות המבחן לכבוד השופטת וקסמן כי המשיב עמד בתנאי הפיקוח וסיים את עבודות השל"צ. ברור כי שירות המבחן לא היה מודע למעצרו המחודש של המשיב.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר שירות המבחן בעמוד 3 בחלק של הערכת הסיכון נכתב כי ישנה בעייתיות חוזרת סביב דפוסי נהיגה. שירות המבחן מציין כי הליכים משפטיים וסנקציות עונשיות קודמות, בין היתר עונש מאסר בפועל וצו מבחן ושל"צ, לא היה בהם גורם מרתיע לשינוי בדפוסי הבעייתיים.

לבסוף קבע, כי: "כל אלה בצירוף עמדות בסיסיות הנותנות לגיטימציה לנהיגה מלמדים להערכתנו על רמת סיכון להמשך התנהלות בעייתית ופורצת גבולות במישור התעבורתי".

לבסוף המליץ על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני.

לסיכום

המשיב נוהג פעם אחר פעם כאשר הוא פסול מלנהוג.

כבוד השופט צימרמן דן את המשיב לעונש של **מאסר בפועל וננקטה שיטת "המקל"**. כבוד השופטת וקסמן החליטה **לחרוג לקולא מטעמי שיקום ונקטה בשיטת 'הגזר'.**

משנסו שתי השיטות, **"המקל והגזר"** והמשיב ממשיך לנהוג בפסילה תוך זלזול מופגן בהזדמנות שניתנה לו ע"י כבוד השופטת וקסמן, הרי שהוא מלמד על עצמו כי לא ניתן לתת בו אמון.

בית המשפט ער להלכות שנפסקו בבית המשפט העליון, המצינות כי בעבירות תעבורה החריג הוא מעצר מאחורי סורג ובריח, (ראה בש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל; בש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל) וככלל ניתן להסתפק בחלופות מעצר או במעצר באיזוק אשר יבטיחו מניעת גישה של המשיב לרכב. אולם מקרה זה נופל לאותם חריגים אשר לא מאפשרים לתת אמון במשיב.

למשיב 23 הרשעות תעבורה קודמות אשר רובן **'הרשעות משמעותיות'** בעבירות החמורות שבפקודת התעבורה. בעשור האחרון, רישיון הנהיגה של המשיב כלל לא בתוקף והמשיב מצוי בתקופות פסילה ארוכות זו אחר זו, כך שכל עבירות התעבורה מבוצעות על ידי המשיב הוא ללא רישיון נהיגה תקף ובפסילה. סוג ההרשעות מלמד על מסוכנותו הגבוהה של המשיב, וזו נלמדת גם מתוך התסקיר שהגיש שירות המבחן בעניינו, הגם שבסופו של יום המליץ על מעצר

בדרך של פיקוח.

מדובר על דפוס פעולה חוזר בענייני תעבורה על פני שנים רבות. המשיב מבצע עבירות תעבורה ומסכן את הציבור תוך שהוא מפגין זלזול בהחלטות בתי המשפט.

אמנם הכלל בעבירות תעבורה הוא כי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, ובייחוד כאשר קיימת חלופת מעצר ראויה. ואולם, במקרה זה מסוכנותו של המשיב נובעת מכך שהפר ביודעין, ולא בפעם הראשונה והשנייה.

לא הרגיעו את המשיב, עונש פסילת רישיון שהוטל עליו, כאשר לחובתו הרשעות קודמות רבות, מאסר על תנאי חב הפעלה של 12 חודשים, כל זאת תוך כדי ריצוי עונש של"צ וצו פיקוח של שירות המבחן, כאשר המשיב מודע לכך שאם יפר את צו שירות המבחן ייגזר דינו מחדש והוא עלול להישלח למאסר. כל אלה, יש בהם כדי להעיד על הסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב.

יתר על כן - מתשובתו של המשיב בחקירתו במשטרה בה טען כי לא ידע שאסור לו לנהוג בתחומי איו"ש כפי שצוטטה לעיל, עולה כי המשיב לא טען כי מדובר במקרה חד פעמי וחריג אלא בהתנהלות 'רגילה' שלו.

לא ניתן לתת אמון במשיב. השאלה איננה אם המפקחים מתאימים, הבעיה נעוצה במשיב עצמו. המשיב היה יכול לנצל הזדמנויות שבתי המשפט העניקו לו, אך בשל זלזולו הנמשך ביחס להחלטות בתי המשפט אין להעניק לו הזדמנות נוספת.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"א, 22 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.